

Dobrý den, vážení,

dovoluji si Vám zaslat občanský komentář ohledně průběhu zasedání a usnesení rady k bodu 8/18, který se věnoval kauze kolem reportáže o hospodaření společnosti Agrofert na pozemcích neznámých vlastníků a který jsem byl vzhledem k občanské odpovědnosti a mé lásce k Českému rozhlasu sledovat.

Předně bych ovšem rád poděkoval, za Vaši "společenskou službu" v této instituci a konstatoval, že jsem Vaše zasedání včetně vystoupení pana generálního ředitele vnímal jako kultivovaný a korektní, možná s výjimkou vystoupení pana Křourka. A sdělil, že považuji Český rozhlas a to i jeho poslední vývoj, včetně kdysi kritizovaných angažmá původně "komerčních" reportérů, změn formátů, až po nové logo za mimořádně kvalitní a musím poděkovat všem kdo se podílí na pokračování a rozvoji tohoto žurnalistického národního stříbra.

Dovolte mi též se představit: pracuji jako "městský architekt" v Plzni v instituci obdobné pražskému IPRu a díky tomu jsem již pár kauz spletených z odborných, andragogických, ideologických a politických aspektů, včetně jejich probírání na komisích a orgánech města mohl sledovat bezprostředně.

A tedy komentář:

Složitě dokládání pochybení, či spíše jeho míry, vyvolává mnoho otázek. Aplikuje se zmíněná "správná" superpřesná metodika na všechny pořady? Jaká je respektovanost zmiňovaných požadavků na vyváženost, rámce, atd. v ostatních pořadech, jaké je jejich "skóre" v takovémto hodnocení? Jaký je průměr zpravodajství, nebo celého rozhlasu? Jaká byla odchylka od průměru v případě pořadu pana Kroupy? ... tedy pokud chceme "jít po datech" a ne je pouze používat na určitý výklad jednotlivého případu ... a je skutečně tato metodika jediná správná? Už proto, že prostá kvantifikace nemůže být jediným hodnotícím kritériem a napříč obory je patrná nutnost hodnotit kvalitativně. Metafora je mnohdy kvalitnějším sdělením, nežli doslovný popis s vyváženým počtem podstatných a přídavných jmen.

Jaká je tedy míra formálních, či faktických chyb o kterých hovoří pouze jedna ze tří analýz?

Z toho co bylo zmíněno vyplývá, že se k věci vjadřovali převážně osoby, které měli kritický postoj. Má smysl, aby se vyjadřovali, nebo vyjádřili by se vůbec osoby, které by využívání pozemků bez známého vlastníka mohli obhajovat? Je to obhajitelné? Mění to něco na věci, že je to špatně a že to dělá firma ovládaná rodinou a právníky premiéra? Lze vůbec říci že je to dobře v rámci docilování vyváženosti?

A jaká skutečná váha tohoto aspektu ve věci?

Ad absurdum: V reportáži o týraných dětech má být někdo kdo to obhazuje? Nebo se mají tematizovat i týraní rodiče, nebo naopak výjimečně spokojené děti?

Pokud bych měl shrnout, považuji za nevyvážené "dívat se lupou na nedostatky" a zároveň nezohlednit potvrzenou vážnost a důležitost tématu, ale především nezohlednit aspekt podané stížnosti Agrofertu, která byla zcela evidentně nátlaková a obvinění v ní vznesená jsou v rozporu s daleko méně kritickými a vzhledem výše zmíněnému relativními závěry 1 ze 3 analýz. A přes zmíněný vděk za podíl na dosavadním rozvoji Českého rozhlasu a formálně korektní vystupování pana generálního ředitele musím konstatovat, že za rozměr kauzy je evidentně zodpovědný především on.

Neboť byl, jak sám říká v Českých Budějovicích příliš expersivní a málo diplomatický a jeho reakce (která vyvolala další) byla způsobená (jsem přesvědčen pouze chvilkovým) podlehnutím nátlaku, dikci, této stížnosti. Vše ostatní je pouze náročný a nákladný boj dvou párů.

Nebudu se rozepisovat o nutnosti ochrany novinářské nezávislosti, v kontextu událostí v okolních státech, naposledy zrušení pořadu Reporteri na Slovensku.

A nebudu se rozepisovat, že občané bedliví těchto témat, stejně jako Vy radní, kteří to máte v popisu práce jsme pak nuceni se zabývat již skutečně obyčejným balastem - sporem zaměstnaneckým (jak řekl pan Jandák) a hledáním profesních chyb lupou. Byť byl tento spor vyvolán, dle mého nezvládnutím vnitřní diskuse, což jde na vrub pana generálního ředitele. A jde zcela jasně o špatnou reakci směrem dovnitř instituce na velmi silné a nepravdivé nařčení ze strany Agrofertu. Jsem velmi vděčný, že pan radní Vejvoda toto téma alespoň zmínil, neboť jako koncesionář bych býval kvitoval kdyby se i tento aspekt v usnesení objevil.

Dovolte mi připomenout obdobnou kauzu (Vám snad známou) z pražského IPR, která došla až do hořkého konce, kdy pro ve skutečnosti osobní a ideologické důvody, byť smozřejmě z formálních a profesních důvodů, byl nakonec "odstraněn" z IPRu tvůrce metropolitního plánu profesor Koucký (nevím, zdali je osobnostně pan Kroupa také takový "démon"), aby se následně prokázalo, že skutečná odbornost vesměs pevně spojená s osobním zaujetím oborem a "osobnostní vyhraněností" nemůže být na takto specifických pozicích nahrazena úředníkem, nebo někým "kdo si dá předem do excelové tabulky všechny aspekty světa, doloží a projedná je než něco řekne" a musel být ve výběrovém řízení opět přijat. Doufám že pan Zavoral není tak krátkozraký jako paní Kolínská, a jsem přesvědčen, že ani Vaše rada.

S pozdravem

Jaroslav HOLLER ml.